Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et Liv gjenoplevet i Erindringen; Tredie Del. Syv Theateraar 1849 -56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: ”2. og 3. Del : 1842-56”, i Heiberg, Johanne Luise: *2. og 3. Del : 1842-56*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr06val-shoot-idm139696434229376/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: 2. og 3. Del : 1842-56

Ansvaret, og dette Ansvar kan ikke uden videre en Anden paatage sig. Mislykkes et saadant stort og kostbart Arbeide, da gaa Alle afveien for Kritiken og skulle vel forstaae at kaste hele Skylden over paa Directeuren.

Ved denne Heibergs Vægring ved strax at opføre „Richard den Tredie" var nu imidlertid Hundreder og Et ude, som man siger. Nu blev der holdt et stort Raad om, hvad der var at gjøre. Først sørgede man naturligvis for, at denne Sag kom tilstrækkeligt ud i Publikum. Overalt talte man om, at det Utrolige var skeet, at Heiberg negtede at opføre „Richard den Tredie", uagtet Hoedt ønskede det. De kjøbenhavnske Damer vare dasnefærdige over dette uventede Slag. Man hørte saadanne Ytringer: „Tænk, at se den yndige Hoedt spille en Rolle, hvor han skal være pukkelrygget og desuagtet uimodstaaelig for Stykkets Kvinder! - - At negte at opføre et saadant Mesterværk! er det dog ikke oprørende!" Slige Ytringer hørte man af Mange, for hvem samme Mesterværk var saa ubekjendt, at man gjerne kunde bildt dem ind, at det foregik i Maanen. Men at Richard den Tredie var pukkelrygget, det havde de nu ved al den Larm faaet at vide.

Ved denne Tid var P. G. Bang bleven afløst som Cultusminister af Simony, en venlig, human, stille Mand, der hidtil saa lidt som Bang havde fulgt eller interesseret sig for Theatret. Han blev derfor noget alarmeret, dels ved at høre de mange Skrig, dels ved at Hoedt indfandt sig hos ham med en Klage over Heibergs utrolige Beslutning. I Samtalen med Ministeren havde han blandt Andet ytret: „ – og saa uden videre at negte et saadant Stykkes Opførelse uden engang at gjøre mig den Ære at meddele mig sine Grunde, som dog var en billig Fordring fra min Side." Dette fandt ogsaa Simony for haardt. Samtidig med at Hoedt udtalte dette for Ministeren, indrykkede Imidlertid Heiberg i „Berlingske Tidende" den skrevne Motivering, han tidligere havde meddelt Hr. Hoedt om Grundene, hvorfor han ikke nu kunde opføre „Richard den Tredie", et Skridt, fremkaldt ved „den latterlige Allarm", som Sagen havde afstedkommet i Pressen.* Ministeren hastede nu til sin Forbauselse Sagens rette Sammenhæng i „Berlingske Tidende", og man kan vel

* Heiberg ledsagede sit Brev til Hoedt med følgende Billet til Redacteuren:

Hr. Redacteur!

Til den rette Bedømmelse af en Sag, hvorover vise Mænd have gjort store Opharvelser, endskjøndt den hører til de sædvanlige Censur-Expeditioner, som daglig forefalde ved Theatret, beder jeg Dem optage det aflagte Actstykke, som har foranlediget hele den latterlige Allarm.

1ste December 1852.

Ærbødigst
J. L. Heiberg.